

Sygn. akt VI Gz 279/18

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Sędziowie: SO Marta Zalewska (spr.)

SSR del. do SO Grzegorz Pliś

Protokolant: asyst. sędz. Joanna Gołąbek

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2018 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. Sp. komandytowa z/s w Z.

przeciwko (...) Sp. z o.o. Sp. komandytowa z/s w J.

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 2 lipca 2018 r., sygn. akt V GNc 774/18 o zwrocie pozwu;

postanawia:

I. uchylić zaskarżone zarządzenie w części obejmującej zwrot pozwu w zakresie żądania zapłaty kwoty 20 000 zł z odsetkami od dnia 24 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Tarnobrzegu do dalszego prowadzenia

II. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawić Sądowi I instancji w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Rejonowym w Tarnobrzegu zwrócił pozew wobec niewykonania przez pełnomocnika powoda wezwania do wskazania wartości przedmiotu sporu.

W uzasadnieniu wskazał, że powód dochodzi od pozwanego zapłaty należności z faktury VAT nr (...) z dn. 15 stycznia 2018 r. opiewającej na kwotę 80.000 zł. W dniu wniesienia pozwu roszczenie główne (częściowa kwota niezapłacona przez pozwanego) wynosiło 20 tys. zł i powód dochodzi tej kwoty wraz z odsetkami od dnia 24 kwietnia 2018 r. od dnia zapłaty. Ponadto powód domaga się odsetek za poszczególne okresy od trzech kwot po 20 000 zł, których zapłaty przez pozwanego nastąpiły przed wniesieniem pozwu.

W powyższym stanie faktycznym Sąd Rejonowy wskazał, że powództwo w zakresie żądania zapłaty 20 000 zł z odsetkami od dnia 24 kwietnia 2018 r. od dnia zapłaty zostało sformułowane prawidłowo i na podstawie art. 20 kpc podlegało opłacie od kwoty roszczenia głównego bez odsetek, albowiem żądane były one obok roszczenia głównego jako roszczenie akcesoryjne. Odnośnie żądania należności odsetkowych od trzech kwot po 20 000 zł Sąd Rejonowy wskazał, że należności główne zostały zaspokojone przed wniesieniem pozwu, więc odsetki od nich uzyskały samodzielny byt prawny (stały się należnościami samodzielnymi, od których pozwany może dochodzić

odsetek po wyliczeniu ich wartości). W tej sytuacji uznał Sąd, że skonstruowane w pozwie żądanie zasądzenia odsetek od zapłaconych już kwot przed wniesieniem pozwu przy znanej ich wysokości za poszczególne okresy stanowi próbę pominięcia wskazania rzeczywistej wartości przedmiotu sporu (dochodzonego roszczenia), która ma wpływ na wysokość opłaty i rodzaj trybu postępowania w jakim się toczy. Skoro pełnomocnik powoda nie wykonał zarządzenia Przewodniczącego, pozew na podstawie art. 130 § 2 kpc zwrócono.

Powyższe zarządzenie zaskarżył zażaleniem powód, wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Skarżący zarzucił naruszenie przepisów postępowania tj. :

- art. 25 kpc poprzez jego niezastosowanie w sytuacji powzięcia wątpliwości co do podanej przez powoda wartości przedmiotu sporu

- art. 130§1 kpc poprzez jego zastosowanie w sytuacji gdy pozew wniesiony przez powoda nie był obarczony brakami formalnymi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie skutkowało częściowym uchyleniem zaskarżonego zarządzenia.

Powód w pozwie dochodził od pozwanego zapłaty należności głównej 20 000 zł z odsetkami od dnia 24.04.2018 r. do dnia zapłaty, a ponadto od trzech kwot po 20 000 zł, których zapłata nastąpiła przed wniesieniem pozwu powód żądał samych odsetek niewyliczonych kwotowo za wskazane w pozwie zamknięte okresy.

Stosownie do art. 20 kpc Do wartości przedmiotu sporu nie wlicza się odsetek, pożytków i kosztów, żądanych obok roszczenia głównego. O zastosowaniu normy z art. 20 kpc przy obliczaniu wartości przedmiotu sporu decyduje to, czy odsetki, pożytki lub koszty są żądane obok roszczenia głównego . Przesłanka ta nie jest spełniona gdy – jak w nin. sprawie powód żąda częściowo odsetek od zapłaconych już kwot przed wniesieniem pozwu i przy znanej ich wysokości za poszczególne okresy. W tej sytuacji Przewodniczący prawidłowo domagał się sprecyzowania wartości przedmiotu sporu poprzez skapitalizowanie należności odsetkowych od trzech kwot zapłaconej części należności głównej po 20 tys. Zł, dochodzonych za okres opóźnienia w ich zapłacie: 15.02.2018 r. - 28.03.2018, 29.03.2018-04.04.2018, 05.04.2018-23.04.2018 r. Sformułowane przez pełnomocnika powoda żądanie bez uwzględnienia w w.p.s. skapitalizowanych kwot odsetek za w/w okresy nie spełniało bowiem wymogu wskazania rzeczywistej wartości sporu (art. 187 §1 kpc). Z chwilą bowiem zapłaty należności głównej roszczenie odsetkowe od niej za okres opóźnienia w zapłacie staje się należnością główną, zaś nie zmienia tego charakteru fakt, iż wierzyciel nie skapitalizował odsetek za okres zamknięty. Kapitalizacja jest tylko zabiegiem technicznym, wyliczeniem matematycznym i winna być ona wykonana w przypadku, gdy mamy do czynienia z należnością główną. Odmowa wykonania zatem przez pełnomocnika powoda wezwania Przewodniczącego zmierzającego do usunięcia w/w braku formalnego spowodowała, że pozew prawidłowo został zwrócony w tej części stosownie do art. 130 kpc.

Należy jednak wskazać, że powództwo w części obejmującej żądanie zapłaty kwoty należności głównej 20 000 zł z odsetkami od tej kwoty od dnia 24 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty zostało skonstruowane prawidłowo, zatem w tej części Przewodniczący powinien nadać sprawie bieg. Zgodnie bowiem z §127 Rozporządzenia MS z dnia 23 grudnia 2015 r. Regulamin Urzędowania sądów powszechnych (Dz.U.2015.2316) W razie, gdy pomimo wezwania pismo nie zostało w określonym terminie opłacone, poprawione lub uzupełnione i nie może otrzymać biegu tylko co do niektórych żądań, przewodniczący posiedzenia nadaje bieg pismu w części, co do której nie zachodzą przeszkody formalne. Zwrotu pozostałej części pisma dokonuje się przez doręczenie stronie lub uczestnikowi postępowania nieprocesowego odpisu zarządzenia o jego zwrocie.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone zarządzenie na podstawie art. 386 § 1 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w części, w której pozew został zwrócony mimo prawidłowego sformułowania żądania, co do której Przewodniczący nada sprawie bieg, przyjmując za w.p.s. kwotę 20.000 zł i wyda właściwe rozstrzygnięcie z uwzględnieniem tego, że w toku

postępowania pozwany zapłacił na poczet w/w kwotę zadłużenia, a pełnomocnik powoda pismem z dn. 28.06.2018 r. cofnął pozew w zakresie należności głównej – 20 000 zł i odsetek od tej kwoty oraz odsetek od kwot 80 000 zł, 60 000 zł, 40 000 zł, 20 000 zł wskazanych w pozwie, wnosząc jedynie o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego na swoją rzecz. W świetle powyższego sprawa w tej części powinna podlegać umorzeniu na podstawie art. 355§1 kpc, a o kosztach procesu, w tym zastępstwa procesowego sąd winien orzec na podst. art. 98 § 1 kpc, mając na uwadze przepis art. 79 Ustawy o kosztach sądowych, nadto fakt, że pozwany zapłacił dług po wniesieniu pozwu, a pozew w zakresie żądania odsetek od kwot zapłaconych przed wniesieniem sprawy do sądu został prawomocnie zwrócony. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc.